

Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger Beroepsonderwijs

CvB.VO/HBO.2009.026 U.2009.13

6 oktober 2009

Beëindiging tijdelijk dienstverband + Schorsing o.g.v. artikel 9.b.6 lid 5b CAO-VO

Appellant heeft verzuimd een schriftelijke adreswijziging aan school te sturen. Het valt verweerster dan ook niet te verwijten dat zij niet van het nieuwe adres van appellant op de hoogte was. De termijnoverschrijding komt voor rekening van appellant en is niet verschoonbaar. Beroep op beëindiging niet-ontvankelijk.

Artikel 9.a.6 lid 1 van de CAO VO bepaalt:" De werkgever kan de werknemer schorsen voor ten hoogste vier weken, indien dit gelet op het belang van de instelling dringend noodzakelijk is. Het belang van de instelling er beter bij gediend om maatregelen te nemen die vergissingen kunnen uitsluiten en om goede afspraken te maken met de TOA's over het beheer van de gevaarlijke stoffen. Verweerster heeft niet in redelijkheid niet tot het schorsingsbesluit kunnen komen. Beroep gegrond.

Uitspraak op het beroep van

de heer A. te B. (appellant)

tegen een besluit van

de Stichting XXX zetelend te A. (verweerster).

1.Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 20 mei 2009 heeft drs **H.**, als voorzitter van het bestuur van de XXXgroep, appellant namens verweerster medegedeeld, dat zijn tijdelijk dienstverband niet verlengd wordt, zodat van rechtswege per 1 augustus 2009 een einde aan de arbeidsovereenkomst komt. Verweerster heeft appellant daarbij tevens medegedeeld dat het voornemen bestaat hem een schorsing op te leggen in het belang van de instelling op grond van artikel 9.b.6 lid 5b van de geldende CAO voor het Voortgezet Onderwijs.

Appellant is daarbij in de gelegenheid gesteld om binnen drie weken zijn zienswijze ten aanzien van het voornemen kenbaar te maken.

Bij schrijven van 16 juni 2009 is het definitieve besluit tot schorsing aan appellant verzonden.

2.Beoordeling van het geschil. (1)

2.1 Tussen partijen geldt de CAO-VO 2008-2010 (hierna te noemen: de CAO).

2.2 De Commissie zal zich eerst buigen over de vraag of het beroepschrift tegen het eerste besluit van 20 mei 2009 tijdig is ingediend.

2.3 In artikel 19, eerste lid, van de CAO worden de voor beroep vatbare besluiten genoemd. Het tweede en het derde lid van artikel 19 van de CAO luiden als volgt:

Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger Beroepsonderwijs

" - 2. De werkgever deelt de werknemer bij aangetekend schrijven mee dat de werknemer in de gelegenheid is om in beroep te komen bij de Commissie van Beroep, onder vermelding van het adres van de betrokken Commissie en van de termijn binnen welke beroep open staat.

- 3. Het beroep bedoeld in lid 1 wordt schriftelijk ingesteld binnen zes weken nadat het besluit bij aangetekend schrijven aan de werknemer is meegedeeld."

Ingevolge artikel 2, tweede lid, van het Huishoudelijk Reglement van de Commissie moet het beroepschrift worden ingediend binnen zes weken, gerekend vanaf de dag na die waarop het bestuursbesluit waartegen het beroep wordt ingesteld, aan appellant is meegedeeld.

Artikel 3, tweede lid, van het Huishoudelijk Reglement bepaalt, dat, indien het beroepschrift na de daarvoor gestelde termijn is ingediend, de Commissie niet-ontvankelijkverklaring op die grond achterwege laat indien de appellant aantoont, dat hij de voorziening in beroep heeft gevraagd zo spoedig als dit redelijkerwijs kon worden verlangd.

2.4 Bij brief van 20 mei 2009 is appellant door verweester geïnformeerd over het feit dat de arbeidsovereenkomst na 1 augustus 2009 niet zal worden voortgezet. Tevens bevatte deze brief een voornemen tot schorsing. Verweester heeft de brief aangetekend verstuurd naar het haar bekende woonadres van appellant, namelijk Spoorlaan 17 te Vreeland. Dit adres staat genoemd op de akte van benoeming van appellant en is ook door appellant op zijn loonbelastingverklaring d.d. 9 december 2008 opgegeven. Ook het definitieve besluit tot schorsing van 16 juni 2009 is naar dit adres verstuurd.

2.5 Gelet op de stukken en hetgeen hierover ter zitting naar voren is gebracht, is de Commissie tot de overtuiging gekomen dat appellant op onduidelijke wijze de school heeft geïnformeerd over zijn adreswijziging(en). Zo heeft appellant nooit een schriftelijke adreswijziging aan school gestuurd.. Bovendien heeft appellant de akte van benoeming van 16 maart 2009 ondertekend, waarop duidelijk zijn oude adres te weten Spoorlaan 17 te Vreeland vermeld stond. De Commissie is van oordeel dat verweester dan ook niet te verwijten valt dat zij niet van het nieuwe adres van appellant op de hoogte was. De termijnoverschrijding komt naar het oordeel van de Commissie derhalve voor rekening van appellant en is niet verschoonbaar.

2.6 Het vorenstaande betekent dat appellant niet-ontvankelijk dient te worden verklaard in het door hem ingestelde beroep tegen het besluit van 20 mei 2009 dat betrekking heeft op de mededeling dat zijn arbeidsovereenkomst na 1 augustus 2009 niet zal worden verlengd. Aan hetgeen hij voor het overige heeft aangevoerd komt de Commissie derhalve niet toe.

3. Beoordeling van het geschil. (2)

3.1. Met betrekking tot het beroep tegen het besluit van 16 juni 2009 inzake het opleggen van de definitieve schorsing overweegt de Commissie het volgende.

Commissie van Beroep voor het Protestants Christelijk Voortgezet en Hoger Beroepsonderwijs

3.2. Artikel 9.a.6 lid 1 van de CAO VO bepaalt: " De werkgever kan de werknemer schorsen voor ten hoogste vier weken, indien dit gelet op het belang van de instelling dringend noodzakelijk is. Voordat de werknemer geschorst wordt, wordt deze in de gelegenheid gesteld zijn opvattingen omtrent de voorgenomen schorsing kenbaar te maken. De opvattingen van de werknemer omtrent de schorsing worden opgenomen in de brief, waarin de schorsing wordt bevestigd."

Artikel 9.a.6 lid 2 aanhef en onder f bepaalt het volgende: "Naast het bepaalde in het eerste lid van dit artikel kan de werkgever de werknemer schorsen in andere gevallen waarin het belang van de instelling dit vordert voor ten hoogste drie maanden, daaronder begrepen de termijn genoemd in lid 1. Deze termijn van drie maanden kan ten hoogste een keer met drie maanden verlengd worden".

3.3 De Commissie stelt vast dat het incident van 20 april 2009 ten grondslag ligt aan de schorsing. Appellant heeft gesteld dat hij in zijn functie van TOA (technisch onderwijs assistent) suiker nodig had voor twee leerlingen die een proef aan het doen waren. In het natuurkundekabinet was een plank waar normaal gesproken slechts levensmiddelen op staan, zoals suiker, zout en anijsblokjes. Hier stond ook een potje waarin naar de beleving van appellant suiker zat. Een van de leerlingen heeft van de substantie geproefd en kreeg een vreemde reactie. Appellant heeft hem direct opgedragen zijn mond te spoelen. Appellant heeft het potje meegenomen en is op zoek gegaan naar een collega die een EHBO diploma heeft. Appellant trof in de sectiekamer de sectieleider aan en heeft de zaak aan hem gemeld. Op advies van de andere TOA's en de sectieleider heeft appellant de kwestie verder laten rusten.

3.4 De Commissie is van oordeel dat appellant als één van de TOA's verantwoordelijk is voor de uitvoering van proeven en het beheer van materialen. In zoverre kan met recht gesteld worden dat appellant op zich verwijtbaar gehandeld heeft. De vraag waar de Commissie zich vervolgens voor gesteld ziet is of het belang van de instelling er bij gebaat is om appellant, zijnde een van de TOA's te schorsen. De Commissie beantwoordt die vraag ontkennend. Naar het oordeel van de Commissie is het belang van de instelling er beter bij gediend om maatregelen te nemen die dergelijke vergissingen kunnen uitsluiten en om goede afspraken te maken met de TOA's over het beheer van de gevaarlijke stoffen. Mede in dat licht bezien is de Commissie van oordeel dat verweerster in redelijkheid niet tot het bestreden besluit van 16 juni 2009 heeft kunnen komen.

3.5 De Commissie is van mening dat het beroep van appellant voorzover gericht tegen de hem opgelegde schorsing gegrond verklaard dient te worden.

4. Beslissing

De Commissie verklaart het beroep tegen het besluit van 20 mei 2009 niet ontvankelijk en verklaart het beroep tegen het besluit van 16 juni 2009 gegrond.

Aldus vastgesteld op 6 oktober 2009 te 's-Gravenhage door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter, G. Deijs, mr.dr B.J. van der Net, mr J. Douwes en mr. R.T. Steinvoort-de Groot, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.M. Vos, griffier, en getekend door de voorzitter en griffier voornoemd.